**RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 30. juni 2004 (09.07)**
**(OR. en)**

**10999/04**

**CORDROUGUE 53**

**NOTE**

| | |
|---|---|
| fra: | det nederlandske formandskab |
| til: | Den Horisontale Narkotikagruppe |
| Tidl. dok. nr.: | 9595/04 CORDROGUE 36 + REV 1 |
| Vedr.: | EU's narkotikastrategi (2005-2012) |

**Forord**

Rådet besluttede den 8. juni 2004, at der skulle udarbejdes en ny integreret og afbalanceret narkotikastrategi[1]. De rammer og prioriteter, der er opstillet i den nye strategi, skal være grundlaget for to på hinanden følgende treårige EU-narkotikahandlingsplaner (hver efterfulgt af en evalueringsperiode på et år).

Denne nye narkotikastrategi er først og fremmest baseret på EU-lovgivningens grundlæggende principper og respekterer på enhver måde de værdier Unionen bygger på: respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne. Formålet er at beskytte og forbedre den kollektive og individuelle velfærd, at give den brede befolkning et højt sikkerhedsniveau og at indtage en afbalanceret og integreret holdning til narkotikaproblemet.

[1] CORDROGUE 36: Dokument fra det irske formandskab til Den Horisontale Narkotikagruppe på Dublin-konferencen om "EU's narkotikastrategi - vejen frem" den 10.-11. maj 2004.

Strategien tager hensyn til de relevante internationale konventioner. FN's enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler, konventionen af 1971 om psykotrope stoffer og konventionen af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer er vigtige retsakter i forbindelse med regulering af udbuddet af narkotika. FN's ekstraordinære generalforsamling om narkotika i 1998 bekræftede desuden betydningen af den integrerede og afbalancerede holdning, hvor begrænsning af henholdsvis udbud og efterspørgsel er gensidigt forstærkende elementer i forbindelse med narkotikapolitikken.

Strategien baserer EU's tilgang til narkotikaproblemet på retsgrundlaget i de gældende EU- og EF-traktater (artikel 152 TEU, artikel 31, stk. 1, litra e) og artikel 34, stk. 2, litra b) i TEU samt afsnit V i TEU), men tager også hensyn til den kommende EU-forfatning (artikel I-15, I-39, III-172, III-179 og III-206 osv.).

Strategien lægger i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-traktaten vægt på behørig iagttagelse af subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne i forbindelse med alle tiltag. Strategien skal også give plads til en vis dynamik og muligheder på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan. Der tages også hensyn til medlemsstaternes og EU-institutionernes organisatoriske og finansielle begrænsninger.

Strategien tager endelig hensyn til EU's narkotikastrategi 2000-2004, EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004), midtvejsrevisionen af handlingsplanen, Rådets reaktion på midtvejsrevisionen og resultaterne af den endelige evaluering.

## 1. Indledning

Narkotikaproblemet kan ses fra mange sider, og indfaldsvinklen kan være politisk, forskningsmæssig og begrundet i daglig omgang med problemet. Den lovgivning og de politikker, som tilgangen i sidste ende skal udmøntes i, skal tage hensyn til alle disse synsvinkler.

På baggrund af traktaterne, andre relevante dokumenter om den europæiske politik samt den indhøstede erfaring i det sidste tiår, har Rådet indkredset følgende to generelle mål på narkotikaområdet:

- EU skal bidrage til et højt niveau inden for sundhedsbeskyttelse, trivsel og social samhørighed ved at supplere medlemsstaternes aktion med hensyn til begrænsning af narkotikarelaterede helbredsskader, herunder gennem oplysningsvirksomhed og forebyggelse;
- EU og medlemsstaterne skal sikre et højt sikkerhedsniveau for den brede befolkning ved at gribe ind over for storstilet narkotikafremstilling, ulovlig grænseoverskridende handel med narkotika og anvendelsen af prækursorer, samt ved at sætte kraftigere ind for at forebygge narkotikarelateret kriminalitet gennem et effektivt samarbejde, der bygger på en fælles tilgang.

Den nuværende overordnede, tværfaglige og afbalancerede tilgang, som kombinerer begrænsning af henholdsvis efterspørgsel og udbud, vil også i fremtiden være grundlaget for EU's tilgang til narkotikaproblemet. Denne tilgang kræver samarbejde og samordning. I betragtning af problemets horisontale karakter skal samarbejdet og samordningen ske ikke alene i talrige sektorer, f.eks. velfærd, sundhed, uddannelse og retlige og indre anliggender, men også i forbindelserne med tredjelande og de relevante internationale fora. En afbalanceret tilgang til narkotikaproblemet kræver også passende høring af en bred gruppe af repræsentanter for ikke statslige organisationer og civilsamfundet. Deres råd skal navnlig tages i betragtning ved udarbejdelsen handlingsplaner.

Den nye narkotikastrategi lægger op til at anvende de nuværende instrumenter frem for at indføre nye. Den henstiller udtrykkeligt til, at der anvendes en "tematisk" eller "regional" tilgang til narkotikarelaterede problemer. Det betyder, at medlemsstater, der har de samme problemer, vil kunne undersøge, om der er mulighed for et øget (operativt) samarbejde, navnlig hvad angår praktiske spørgsmål, for at løse problemerne på den mest effektive måde. Andre medlemsstater, som evt. ikke står over for de samme problemer, vil frit kunne vælge, hvorvidt de vil deltage i sådanne initiativer.

Strategien er koncentreret om følgende to politikområder: begrænsning af efterspørgsel og begrænsning af udbud, samt om følgende to tværgående temaer, internationalt samarbejde og information og evaluering. For at lette den praktiske gennemførelse, vil det være bedst, hvis der udarbejdes to på hinanden følgende narkotikahandlingsplaner, som er baseret på denne strategi og gør rede for de enkelte former for indsats og aktioner.

Kommissionen anmodes om sammen med Europa-Parlamentet, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) og Europol og i samråd med civilsamfundets relevante organisationer at udarbejde handlingsplaner til forelæggelse for Rådet (for 2005-2007 og 2009-2011, således at forstå, at der foretages en evaluering af handlingsplanerne i 2008 og 2012). Narkotikastrategien for 2005-2012 skal være grundlaget for udarbejdelsen af disse handlingsplaner.

For at tage behørigt hensyn til såvel den øjeblikkelige situation i hver af de 25 medlemsstater som til de forskelle, der gør sig gældende på narkotikaområdet mellem de forskellige regioner, medlemsstater og grupper af medlemsstater, vil de aktioner, der skal optages i handlingsplanen, blive udvalgt på grundlag af følgende fem kriterier:

1. Aktioner på EU-plan forudsætter, at der derved opnås en helt klar merværdi, og resultaterne skal være målelige og realistiske. Det resultat, der tilsigtes, bør oplyses på forhånd.
2. Det skal udtrykkeligt fremgå af handlingsplanen, inden for hvilken tidsramme aktionerne skal være gennemført, (helst inden for den periode handlingsplanen gælder), såvel som hvem, der er ansvarlig for udførelsen og for rapportering om de fremskridt, der gøres.
3. Aktiviteterne skal bidrage direkte til gennemførelsen af mindst et af målene eller en af prioriteterne i strategien.
4. Indsatsen skal være rimelig omkostningseffektiv.
5. Der skal være et begrænset antal indsatser eller aktiviteter på hvert område.

Kommissionen skal være særlig opmærksom på at skabe en forbindelse mellem initiativer vedrørende begrænsning af efterspørgsel og udbud. Kommissionen og Rådet vil i den forbindelse løbende trække på den viden og erfaring, der findes i specialiserede organisationer i EU (EONN og Europol) såvel som uden for (Europarådet og FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet). Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet vil også blive opfordret til at sørge for en klar koordinering af deres egne narkotikaaktiviteter. I Rådet kommer Den Horisontale Narkotikagruppe til at spille en vigtig rolle i så henseende.

Ved udgangen af 2012 skal der være gjort fremskridt på alle strategiens prioriterede områder. Dette vil blive gennemført ved indsatser og aktioner i de enkelte medlemsstater, grupper af medlemsstater eller i EU generelt og i samarbejde med tredjelande og internationale organisationer som f.eks. Europarådet og FN. Evalueringen af narkotikahandlingsplanerne vil blive forestået af

Kommissionen i samarbejde med EONN, Europol og medlemsstaterne.

## 2. Koordinering

En overordnet, tværfaglig og afbalanceret tilgang til problemet kræver yderligere udvikling af en koordineringsmekanisme på europæisk plan. Handlingsplanen bør omfatte aktioner, der bidrager til yderligere udvikling af europæiske koordineringsmekanismer.

Koordinering er blevet endnu mere presserende efter de ti nye medlemsstaters tiltrædelse af EU. Europa-Kommissionen udsendte i slutningen af 2003 en meddelelse herom.[2] Strategien skal tage hensyn til medlemsstaternes og Kommissionens sædvanlige holdning til koordinering på narkotikaområdet.

EU-koordinering af narkotikapolitikken bør finde sted via Den Horisontale Narkotikagruppe. Gruppen har til opgave og mandat til at føre Rådets politikker ud i livet. Den Horisontale Gruppes vigtigste opgave bør være at sikre en sammenhængende forvaltning i hele strategiens og handlingsplanens levetid og under gennemførelsen af de enkelte projekter - uanset hvem der varetager formandskabet i gruppen.

Rådets øvrige relevante grupper såsom Politisamarbejdsgruppen og Toldsamarbejdsgruppen, Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Organiseret Kriminalitet og Sundhedsgruppen skal ikke alene holdes underrettet om indholdet af narkotikastrategien, men også involveres i gennemførelsen via handlingsplanerne.

Et af de områder, hvor koordineringen er af stor betydning, er det internationale samarbejde (dvs. EU's forbindelser med tredjelande). Den Horisontale Gruppe bør regelmæssigt tage sig af narkotikapolitikkens eksterne aspekter. Den skal sørge for informationsudveksling og skabe grundlag for en synlig og effektiv politik udadtil.

Den kapacitet, der rent faktisk findes i Europa, udnyttes ikke fuldt ud, fordi der er for dårlig koordinering mellem organisationerne, hvilket til dels skyldes, at de pågældende organisationer arbejder inden for forskellige politiske rammer.

---

[2] CORDROGUE 98/KOM(2003) 681 endelig.

Det er nødvendigt at have en koordineringsstruktur, der forbinder EU med de øvrige internationale partnere på europæisk plan, f.eks. Pompidou-gruppen, WHO og Europarådet og FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet. Det er imidlertid ikke en løsning at oprette nye institutioner, man skal snarere omdefinere opgaverne, forbedre samarbejdet og tildele tilstrækkelige budgetmidler.

I medlemsstaterne er de nationale narkotikakoordinatorer ansvarlige for koordineringen i deres eget land og for udarbejdelsen og gennemførelsen af nationale politikker. De er i virkeligheden de endelige brugerne af narkotikastrategien og de handlingsplaner, den er omsat i. Det er derfor vigtigt, at de nationale narkotikakoordinatorer holdes underrettet om, hvad der sker i Den Horisontale Narkotikagruppe og omvendt. Der bør på narkotikakoordinatorernes møder, som finder sted to gange om året, lægges større vægt på EU-narkotikastrategiens og handlingsplanernes resultater, og der skal aflægges rapport til Den Horisontale Narkotikagruppe og Rådet.

## 3. Første politikområde: Begrænsning af efterspørgslen

På baggrund af tidligere erfaringer - f.eks. i forbindelse med gennemførelsen og evalueringen af Fællesskabets handlingsplaner om forebyggelse af narkotikamisbrug - vil EU gøre en større indsats for at begrænse efterspørgslen.

Hvad angår begrænsning af efterspørgslen, tager EU-narkotikastrategien 2005-2012 sigte på at opnå følgende konkrete påviselige resultater:

> *Målelig udvikling og forbedring af en effektiv og integreret global videnbaseret ordning for forebyggelse, behandling og skadenedbringelse i EU-medlemsstaterne for dermed at bidrage væsentlig til begrænsningen af narkotikaefterspørgsel og narkotikarelaterede skader.*

Det skal noteres, at:

a) for at begrænse narkotikarelaterede skader er forebyggelse at foretrække frem for behandling, behandling bør foretrækkes frem for at begrænse skader, og det er bedre at begrænse skader end slet ikke at gøre noget for at minimisere de sundhedsrisici, som narkomaner og samfundet generelt er udsat for, og
b) forebyggende foranstaltninger, behandlingstilbud og skadereducerende foranstaltninger bør tilbydes på en integreret måde.

I betragtning af problemets karakter samt behovet for at opnå en større nyttevirkning på europæisk plan anmodes Rådet og Kommissionen om at prioritere nedenstående områder og finde en løsning på problemerne i den kommende handlingsplan i form af aktioner, overførsel af viden og erfaring samt forstærket samarbejde mellem medlemsstaterne, navnlig på de operative områder. Det er i den forbindelse tillige nødvendigt at tage hensyn til de forskellige grader af sundhedsrisici, der følger af de forskellige former for narkotikamisbrug (f.eks. blandingsmisbrug eller gravides narkotikamisbrug).

For så vidt angår begrænsning af efterspørgslen er der indkredset følgende prioriteter:

1. Forbedring af nyttevirkningen og bæredygtigheden i forbindelse med forebyggelse af narkotikamisbrug samt bedre kendskab til narkotikarelaterede risici gennem udbredelse af pålidelige kvalitetsoplysninger blandt unge og særlige målgrupper.

2. Forbedring af muligheden for og adgangen til behandlingsprogrammer, bl.a. psykosocial behandling, der har vist sig effektive i alle EU-medlemsstater. Behandling af sundhedsproblemer, der skyldes misbrug af lovlig og ulovlig narkotika bør være en integrerende del af Fællesskabets sundhedspolitik.

3. Flere muligheder for at opnå skadereducerende behandling, som bør indgå i de nationale behandlingstilbud. Der bør i den forbindelse specielt sættes ind over for HIV/AIDS og andre sygdomme, der kan overføres via blod.

**4. Andet politikområde: Begrænsning af udbuddet**

For så vidt angår begrænsning af udbuddet skal EU's narkotikastrategi 2005-2012 og handlingsplanerne give følgende konkrete påviselige resultater inden 2012:

*En målelig forbedring af effektiviteten af og videngrundlaget for EU's retshåndhævelsesaktioner mod storstilet fremstilling af og ulovlig handel med narkotika samt mod omdirigering af prækursorer. Denne forbedring opnås ved at fokusere på narkotikarelateret organiseret kriminalitet, ved anvendelse af eksisterende instrumenter og rammer, ved at vælge et regionalt eller tematisk samarbejde og ved at undersøge, hvordan præventiv aktion i forbindelse med narkotikarelateret kriminalitet kan forøges.*

For så vidt angår EU's narkotikapolitik på det retlige og politimæssige område, vil det være rimeligt at fokusere på følgende prioriteter og vælge aktiviteter til optagelse i handlingsplanerne i overensstemmelse hermed:

1. *Forstærke det faktiske retshåndhævelsessamarbejde mellem medlemsstaterne inden for de eksisterende instrumenter og rammer.*
   Der er i løbet af de seneste år blevet oprettet mange instrumenter og rammer, f.eks. fælles efterforskningshold, den europæiske arrestordre, Europol og Eurojust, samt konfiskation af formuegoder. Vi bør vide mere om disse instrumenters effektivitet, virkning og fuldstændige potentiale før vi indfører nye foranstaltninger og forordninger på EU-plan.

2. *Fremme retshåndhævelsessamarbejdet mellem medlemsstater, som har fælles interesser og/eller samme narkotikarelaterede problemer.*
   Medlemsstater, som står over for de samme problemer (f.eks. ulovlig handel med præcursorer, indsmugling af kokain via lufthavne, indsmugling af heroin eller cannabis ad søvejen, eller fremstilling af narkotika) skal have større mulighed for at gå sammen om udarbejdelsen af et projekt, der kan løse problemerne.

   Dette må formodes at gøre politimæssige og retlige aktioner på narkotikaområdet mere effektive. Projekterne kan eventuelt tage form af fælles efterforskning, efterforskningshold eller konferencer om særlige emner. Europol's og Eurojust's kapaciteter på dette område bør udnyttes fuldt ud. Den viden og erfaring, der opnås gennem fælles projekter skal komme alle EU-medlemsstaterne til gode, således at bedste praksis kan anvendes andetsteds.

3. *Forstærke retshåndhævelsesindsatsen over for tredjelande, herunder især fremstillingslande og regioner langs ruterne for den ulovlige handel.*
   EU er, efter at de fleste indre grænser er forsvundet, blevet et endnu mere attraktivt marked for narkotika. Ulovlige produkter kan, når de først er kommet ind, handles mere eller mindre frit uden at tiltrække sig toldvæsenets eller nationale retshåndhævelsesmyndigheders opmærksomhed. International organiseret kriminalitet tager hverken hensyn til nationale grænser eller nationale myndigheder, og det europæiske samarbejde om kontrol af højrisikovarer, der bringes ind i Unionen, bør derfor optrappes. Toldmyndighederne bør samarbejde om gennemførelsen af denne politik. I tilfælde af rethåndhævelsestiltag uden for EU er det yderst vigtigt, at nettet af EU-forbindelsesofficerer i tredjelandene udvides. Der bør med behørig hensyntagen til EU's grundlæggende principper gøres en kraftig indsats for at tilskynde til og udvide samarbejdet med tredjelandes retshåndhævelsesmyndigheder.

4. *Koncentrere EU's retshåndhævelsessamarbejde på narkotikaområdet om storstilet fremstilling, grænseoverskridende ulovlig handel med narkotika (inden for EU) og kriminelle net, der er involveret i sådanne aktiviteter, samtidig med at der tages hensyn til subsidiaritetsprincippet og de eksisterende narkotikapolitikkers forskelligartethed.*
   Nytteværdien af en EU-tilgang er tydelig, når der er tale om mere alvorlig kriminalitet med konsekvenser i mere en én medlemsstat. Det overlades naturligvis til den enkelte medlemsstat selv at afgøre, om den vil træffe yderligere foranstaltninger, f.eks. over for gadekriminalitet. Der kræves strategisk handling for at standse strømmen af narkotika fra tredjelande til EU, men det må ikke glemmes, at der også fremstilles narkotika i EU til efterfølgende eksport.

## 5. Tværgående spørgsmål: Internationalt samarbejde

For så vidt angår internationalt samarbejde stiler EU-narkotikastrategien 2005-2012 mod følgende konkrete målelige resultater:

*En målelig forbedring med hensyn til at gøre koordineringen mellem medlemsstaterne effektiv og synligere og med hensyn til at fremme og udvikle en afbalanceret tilgang til narkotikaproblemet i kontakterne med internationale organisationer, i internationale fora og med tredjelande for at begrænse narkotikaudbuddet i Europa og narkotikaefterspørgslen på prioriterede områder.*

Narkotikaproblemets globale karakter kræver en international og multilateral tilgang. Koordineringen og samarbejdet skal forstærkes såvel bilateralt (mellem EU og tredjelande) som i internationale organisationer og fora.

For så vidt angår forbindelserne med tredjelande er der opstillet følgende prioriteter:

1. *Koordineret, konkret og mere synlig reaktion fra EU i internationale organisationer og fora for at fremme en afbalanceret tilgang til narkotikaproblemet.*
   EU bør stile mod at udøve sin politiske indflydelse på den internationale scene og opnå størst mulig nyttevirkning af de ressourcer, den bruger på at bekæmpe fremstilling af og ulovlig handel med narkotika samt på at begrænse efterspørgslen efter narkotika.

I Rådet holder medlemsstaterne og Kommissionen samråd for at fastlægge en fælles strategi og koordinere deres aktion i internationale fora for så vidt angår narkotikaproblemet. Denne fælles strategi bør - som tidligere - rettes mod såvel den indsats, der skal gøres i internationale organisationer og fora som f.eks. FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet og Dublin-gruppen, som mod EU's forbindelser med tredjelande.[3]

2. *Særlig indsats overfor kandidatlandene (Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet) og de lande, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen (Albanien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, samt Kroatien og Serbien og Montenegro).*
EU er nødt til at gøre en særlig indsats i Balkanregionen som del af den samlede strategi for et bredere Europa, dels på grund af regionens geografiske nærhed, dels fordi den er en vigtig rute for ulovlig narkotikahandel. Samarbejdet med alle de nævnte kandidatlande og potentielle kandidatlande vil blive optrappet på mange områder og ikke mindst på området retlige og indre anliggender.

EU bør desuden gøre en indsats for at anspore kandidatlande og potentielle kandidatlande til at deltage mere fuldstændigt i de oprettede strukturer som f.eks. EONN (og eventuelt Europol og Eurojust), såvel som til at vedtage og gennemføre gældende EU-ret.

3. *Bistå tredjelandene så de bliver mere effektive med hensyn til begrænsning af såvel narkotikaefterspørgsel som -udbud, navnlig gennem et tættere internationalt samarbejde og ved at integrere den indsats, der gøres for at løse narkotikaproblemet, i de eksterne forbindelser og udviklingssamarbejdet.*
Nye samarbejdsaftaler mellem EU og tredjelande skal fortsat indeholde en specifik klausul om samarbejde om kontrol med narkotiske midler. Klausulen skal tilpasses det pågældende land eller region og skal altid bygge på de principper, der blev vedtaget på 20. UNGASS (en afbalanceret og global tilgang med delt ansvar). Evalueringen af EU's samarbejdsprogrammer bør desuden omfatte en evaluering af projekter vedrørende kontrol med narkotiske midler.

---

[3] I Rådets konklusioner om forbindelserne mellem EU og FN, som blev vedtaget i december 2003, erklærede Rådet bl.a., at det er besluttet på at forbedre sammenhængen i EU's meldinger i FN-regi gennem hensigtsmæssig styring af EU's erklæringer og bedre koordinering af EU-medlemsstaternes støtte.

Det er klart, at en politik kun kan være effektiv, hvis den opstiller klare prioriteter. Handlingsplanerne for tredjelande skal fortsat være hjørnestenen i EU's narkotikasamarbejde med tredjelandene. EU's indsats bør afhænge af, hvor relevant et land eller region er for EU's narkotikaproblem, samt af konsekvenserne af narkotikaproblemet for den bæredygtige udvikling i den pågældende region. At lade hensynet til narkotikaproblemet indgå i udviklingssamarbejdet kan også (bl.a. ved at tilvejebringe alternative måder at tjene til livets ophold på) være en stor hjælp i forbindelse med fremme af bæredygtigheden af EU's indsats for at begrænse udbuddet af narkotika og konsekvenserne af narkotikamisbrug. Fællesskabsbudgettet for forbindelserne med tredjelande, herunder budgetposten vedrørende narkotika, bør afspejle disse prioriteter. EU kan og bør gøre bedre brug af sin kollektive viden, know-how og ekspertise i samarbejdet med tredjelande på narkotikaområdet.

## 6. Tværgående emne: Information og evaluering

På området information og evaluering vil EU-narkotikastrategien 2005-2012 skulle give følgende konkrete påviselige resultater:

*En målelig og bæredygtig forbedring af det videngrundlag, den videninfrastruktur og koordinering, der er nødvendig for den politik, der går ud på at begrænse efterspørgsel og udbud på narkotikaområdet, samtidig med at der gøres bedre brug af det eksisterende F&U-potentiale, og som fører til en bedre forståelse af narkotikaproblemet og en optimal løsning heraf.*

Hver af handlingsplanerne skal indeholde en liste over prioriterede forskningsemner. EU's rammeprogrammer for forskning bør tage hensyn til disse prioriteter i forbindelse med EU's narkotikapolitik, når der skal tages stilling til ansøgningerne om forskningsmidler.

I betragtning af problemets karakter og behovet for at opnå en større nytteværdi på europæisk plan, vil Rådet og Kommissionen prioritere følgende områder:

1. Der skal gøres bedre brug af EU's videninfrastruktur på narkotikaområdet ved at indkredse eksisterende muligheder og kapacitet, ved at indkredse og behandle mangler og ved på ny at overveje og rationalisere fordelingen af opgaver på narkotikapolitikområdet, ved navnlig at bygge videre på den viden, der findes i Pompidou-Gruppen, WHO og FN's Kontor for

Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet.

Denne indsats må dog også skulle tage hensyn til bestående rammer og nuværende myndigheder i medlemsstaterne.

2. Udvikling og opretholdelse af kvalitetsstandarder på alle områder af EU's narkotikapolitik, herunder resultatindikatorer og retningslinjer for etik og bedste praksis, som udmøntes i en løbende godkendelsesproces og fornyet godkendelse af aktioner og indgreb.

3. Forbedring af kvaliteten af EU-politikker, -aktioner og -indgreb på narkotikaområdet ved at fremme uafhængig evaluering og forskning og ved at fremme og opretholde overvågningssystemer af høj kvalitet. Aktionerne i handlingsplanerne skal være evidensbaserede.

4. Udvikling og opretholdelse af omfattende overførsel og udbredelse af viden og erfaring og af pålidelige og relevante oplysninger om narkotika i kraft af detaljerede og bæredygtige kommunikationsstrategier på EU-plan og i medlemsstaterne, som tager sigte på alle, der har behov for en sådan information, enten fagligt eller privat. Der skal lægges særlig vægt på udveksling af oplysninger om nye tendenser inden for narkotikamisbrug og blandt narkotikamisbrugere. EONN bør på dette punkt udvikle en endnu tættere forbindelse med de 25 medlemsstater gennem de nationale knudepunkter.